

OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE ASTRONOMIE ȘI ASTROFIZICĂ

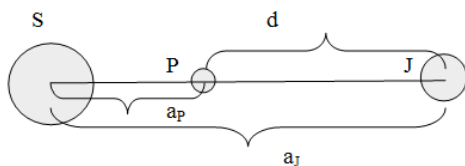
IAȘI
EDIȚIA a XXI-a
24-29 MAI 2024
PROBA TEORETICĂ SCRISĂ
BAREM
CATEGORIA SENIORI 1

- Se punctează oricare alte formulări/modalități de rezolvare corectă a cerințelor.
- Nu se acordă punctaje intermediare la subiectele de tip grilă.
- Durata probei este de 4 ore.

Subiectul I (10 puncte)

1. D
2. C
3. C
4. B 34,97min

Rezolvare:

$$d = a_j - a_p = 4,204.1,496.10^{11}m;$$

$$t = \frac{d}{v} = \frac{6,289.10^{11}}{2,997.10^8} = 2098s = 34,966min;$$

5. B
6. C
7. D

8. Scala pixelului = $\frac{3,27 \times 10^{-6}}{1,2} \text{ rad} = 0,56''$. Răspuns A.

9. Grosimentul se poate exprima ca:

$$G = \frac{f_{ob}}{f_{oc}} = \frac{FOV_{oc}}{FOV_{tot}} \Rightarrow$$

$$FOV_{tot} = \frac{FOV_{oc} \times f_{oc}}{f_{ob}} = \frac{36 \times 0,24}{1,2} = 7,2^\circ$$

Răspuns B.

10. Răspuns A.

Rezolvare
Pentru calculul diametrului unghiular în secunde de arc $\theta'' = 206265 \frac{D}{d}$
Diametrul real $D = 2 \cdot v \cdot t = 2000 \text{ km/s} \cdot 3,16 \cdot 10^7 \text{ s} = 6,32 \cdot 10^{10} \text{ km}$
Diametrul unghiular după un an va fi $\theta'' = 206265 \frac{6,32 \cdot 10^{10} \text{ km}}{10000 \cdot 3,1 \cdot 10^{13} \text{ km}} \Rightarrow \theta = 0,04''$

Subiectul II (15 puncte)

II.1. Pe arhipelagul Toscan (8 puncte)

Una dintre cele mai cunoscute dovezi în favoarea sfericității Pământului este observarea unei nave care se îndepărtează de coastă: corpul navei dispare în timp ce catargul este încă vizibil, chiar dacă distanța ar fi de așa natură încât să vă permită să vedeți în continuare întreaga navă. Fenomenul este observat de către un locuitor al insulei Pianosa de pe arhipelagului Toscan, care privește o navă la orizont. Acesta estimează că după ce nava a dispărut, catargul a mai putut fi văzut aproximativ 45 de minute.

a. **(2 puncte)** De ce dispare doar corpul navei, iar catargul rămâne încă vizibil?

b. **(3 puncte)** Considerând lungimea catargului de $L = 50 \text{ m}$ și raza Pământului $R = 6400 \text{ km}$, estimați viteza cu care nava se îndepărtează de insula Pianosa.

De pe insula Elba a arhipelagului Toscan se poate vedea lumina farului insulei Pianosa, la $d = 28$ km depărtare. Observatorii aflați pe malul plăjii Madonna delle Grazie au remarcat că doar persoanele mai înalte, cu înălțimea $h > X = 1.8$ m, mai pot vedea lumina farului, care se află la $h = 42$ m altitudine față de nivelul mării.

c. (3 puncte) Estimați raza Pământului.

Rezolvare	Punctaj
a. Motivul este curbura Pământului, care acoperă doar partea inferioară a navei.	2
b. Desen	
<p>The diagram shows a cross-section of the Earth as a circle with radius R. A ship is shown at a distance L from the horizon. The line of sight from the ship to the horizon is a dashed blue line. The angle θ is shown between the radius R to the horizon and the line of sight. A right angle is indicated at the horizon.</p>	
$\sin\theta = \frac{\sqrt{(R+L)^2 - R^2}}{R+L}$	0,5
<p>Se aplică aproximația Bernoulli $(1+x)^n \approx 1+nx$ pentru $x \ll 1$</p> $\sin\theta = \frac{R}{R+L} \sqrt{\left(1 + \frac{L}{R}\right)^2 - 1} \approx \frac{R}{R+L} \sqrt{1 + 2\frac{L}{R} - 1} = \frac{R}{R+L} \sqrt{2\frac{L}{R}}$	0,5
<p>Aproximația pentru unghiuri mici,</p> $\sin\theta \approx \theta$	0,5
<p>Presupunem constantă viteza cu care nava se îndepărtează de insula Pianosa, fiind tangențială cu raza Pământului,</p> $v = R \frac{\Delta\theta}{\Delta t}$	0,5

<p>Distanța parcursă de navă în intervalul precizat de observator este</p> $R\Delta\theta = R\theta = R \frac{R}{R+L} \sqrt{2 \frac{L}{R}} \approx \sqrt{2RL}$ <p>De unde obținem viteza</p> $v = \frac{\sqrt{2RL}}{\Delta t}$	0,5
<p>Calcul numeric:</p> $v = \frac{\sqrt{2 \cdot 6400km \cdot 0.05km}}{0.75h} = 33 \text{ km/h}$	0,5
<p>c. Soluția 1</p>	

<p>The diagram shows a curved horizon line. Point C is the center of curvature. Point F is on the curve at a height of $h = 42\text{ m}$. Point P is on the curve at a height of $h = X\text{ m}$. Point O is the point of tangency. The distance from C to F is $R + 42$. The distance from C to P is R. The distance from C to O is $R + X$. The horizontal distance from F to P is y. The horizontal distance from P to O is z. The total horizontal distance from F to O is $d = 28\text{ km}$. A right angle is indicated at point P between the vertical line PO and the curve.</p>	
<p>Se aplică teorema lui Pitagora pentru triunghiurile PCF și PCO,</p> $(R + h_z)^2 = R^2 + z^2$ $(R + h_y)^2 = R^2 + y^2$ <p>unde $h_z = X = 1.8\text{ m}$ și $h_y = 42\text{ m}$, iar x și y sunt distanțele până la linia orizontului pentru cele două locații</p>	0,5
$y + z \approx d = 28\text{ km}$	0,5
<p>Calcul intermediar</p> $R^2 + h_z^2 + 2Rh_z = R^2 + z^2$ $R^2 + h_y^2 + 2Rh_y = R^2 + y^2$ $\Rightarrow h_z^2 + 2Rh_z - z^2 = h_y^2 + 2Rh_y - y^2$ $\Leftrightarrow y^2 - z^2 = h_y^2 - h_z^2 + 2R(h_y - h_z) = (2R + h_y + h_z)(h_y - h_z)$ $y^2 - z^2 = (y - z)(y + z) \approx d(y - z)$ $\Rightarrow y - z = \frac{(2R + h_y + h_z)(h_y - h_z)}{d}$	0,25
$y = \frac{d + \frac{(2R + h_y + h_z)(h_y - h_z)}{d}}{2} \approx \frac{d^2 + 2R(h_y - h_z)}{2d}$	0,25

$z = \frac{d - \frac{(2R + h_y + h_z)(h_y - h_z)}{d}}{2} \approx \frac{d^2 - 2R(h_y - h_z)}{2d}$	
$(R + h_z)^2 = R^2 + z^2 \Rightarrow R^2 + h_z^2 + 2Rh_z = R^2 + \frac{(d^2 - 2R(h_y - h_z))^2}{4d^2}$ $h_z^2 + 2Rh_z = \frac{d^4 + 4R^2(h_y - h_z)^2 - 4Rd^2(h_y - h_z)}{4d^2}$ $4d^2(h_z^2 + 2Rh_z) = d^4 + 4R^2(h_y - h_z)^2 - 4Rd^2(h_y - h_z)$ $R^2(h_y - h_z)^2 - Rd^2(h_y + h_z) + \frac{d^4}{4} - d^2h_z^2 = 0$ $R^2(h_y - h_z)^2 - Rd^2(h_y + h_z) + \frac{d^4}{4} \approx 0$	0,25
<p>Se rezolvă ecuația de gradul II,</p> $R = \frac{d^2(h_y + h_z) \pm \sqrt{d^4(h_y + h_z)^2 - d^4(h_y - h_z)^2}}{2(h_y - h_z)^2}$ $R = \frac{d^2(h_y + h_z) \pm 2d^2\sqrt{h_y h_z}}{2(h_y - h_z)^2}$ $R = \frac{h_y + h_z \pm 2\sqrt{h_y h_z}}{2(h_y - h_z)^2} d^2$	0,25
<p>Soluția validă este</p> $R = \frac{h_y + h_z - 2\sqrt{h_y h_z}}{2(h_y - h_z)^2} d^2,$ <p>deoarece pentru cealaltă soluție se obține</p> $z = \frac{d^2 - 2\frac{h_y + h_z + 2\sqrt{h_y h_z}}{2(h_y - h_z)^2} d^2(h_y - h_z)}{2d}$ $z = \frac{d}{2} - \frac{d}{2} \frac{h_y + h_z + 2\sqrt{h_y h_z}}{h_y - h_z} = -\frac{d(h_z + \sqrt{h_y h_z})}{(h_y - h_z)} < 0$ <p>$z < 0 \Rightarrow$ soluție inacceptabilă fizic</p>	0,5
<p>Calcul numeric:</p> $R = 6400 \text{ km}$	0,5
<p>c. Soluția 2</p>	

În cazul în care lucrăm în aproximația unghiurilor mici (ca în subpunctul b), obținem	
$y \approx \sqrt{2Rh_y}$ $z \approx \sqrt{2Rh_z}$	1,5
$y + z \approx d = 28 \text{ km}$	0,5
Combinând relațiile anterioare se obține rapid	
$R = \frac{d^2}{2(h_z + h_y + 2\sqrt{h_z h_y})} = \frac{h_y + h_z - 2\sqrt{h_y h_z}}{2(h_y - h_z)^2} d^2$	0,5
Calcul numeric:	
$R = 6400 \text{ km}$	0,5
Total	8

II.2. Eclipse în sistem binar de stele (7 puncte)

Se consideră un sistem binar de stele, dintre care una este albă iar cealaltă albastră. Steaua albă este cu $0,8^m$ mai strălucitoare decât steaua albastră, iar raza sa este de 2,8 ori mai mare. Determinați:

- (3,5 puncte)** Cu cât scade magnitudinea aparentă a sistemului în timpul eclipsei principale.
- (3,5 puncte)** Cu cât scade magnitudinea aparentă a sistemului în timpul eclipsei secundare.

Observație: Considerați că eclipsele sunt centrale.

a) Fie m_1 magnitudinea stelei albe, m_2 magnitudinea stelei albastre iar m magnitudinea lor totală. Aplicând formula lui Pogson:	
$m_2 - m = 2,5 \lg \left(\frac{F_1 + F_2}{F_2} \right)$	0,5 p
Întrucât stelele sunt la aceeași distanță: $F \sim L$	0,5p
Prin urmare avem:	0,5 p
$m_2 - m = 2,5 \lg \left(\frac{L_1 + L_2}{L_2} \right) = 2,5 \lg \left(\frac{L_1}{L_2} + 1 \right)$	
$\frac{L_1}{L_2} = 10^{0,4(m_1 - m_2)} \approx 2,09$	0,5p
Atunci, magnitudinea totală este:	0,5p

$m = m_2 - 2,5 \lg 3,09 = m_2 - 1,22$	
În cazul în care steaua albă eclipsează steaua albastră, doar steaua albă este vizibilă, prin urmare magnitudinea aparentă totală a sistemului este chiar magnitudinea stelei albe. Așadar: $\Delta m = m_1 - m = m_1 - m_2 + 1,22 = -0,8 + 1,22 = 0,42$	0,5p 0,5p
b) În cazul eclipsei secundare, steaua albastră trece prin fața stelei albe blocând astfel o parte din lumina ce vine de la steaua albă. Frațiunea de lumina care se va vedea de la steaua albă este: $f = \frac{R_1^2 - R_2^2}{R_1^2} = 1 - \left(\frac{R_2}{R_1}\right)^2 = 0,87$	0,5p 1p
Magnitudinea totală a sistemului în acest caz este: $m_2 - m' = 2,5 \lg \left(\frac{0,87L_1 + L_2}{L_2}\right) = 2,5 \lg \left(\frac{0,87L_1}{L_2} + 1\right)$ $m_2 - m' \approx 1,12$ $m' = m_2 - 1,12$	1p
Magnitudinea sistemului se va modifica cu: $\Delta m' = m_2 - 1,12 - (m_2 - 1,22) = 0,1$	1 p

Subiectul III (25 puncte)

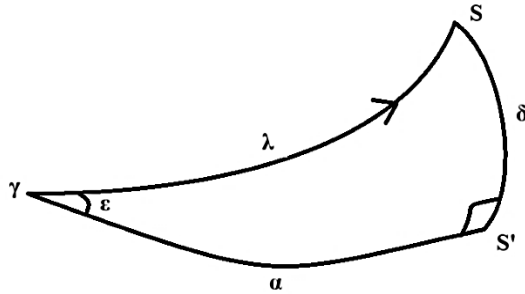
III.1. Răsăritul și apusul Soarelui la Suceava (8 puncte)

Un observator aflat la Suceava (latitudinea este $\varphi = 47^\circ 38'$, longitudinea este $\lambda = 26^\circ 15' E$) observă Soarele la orizont. În ziua observației, ascensia dreaptă a Soarelui era $\alpha = 23^h$, iar ecuația timpului avea valoarea $\eta = 10^m$. Momentul răsăritului/apusului se consideră atunci când centrul discului solar intersectează linia orizontului. Se va ține cont de refracția atmosferică la orizont, de $35'$.

- (3 puncte)** Calculați declinația Soarelui și estimați data la care are loc observația.
- (3 puncte)** Determinați unghiurile orare și azimutele de răsărit, respectiv apus ale Soarelui.
- (2 puncte)** Să se calculeze ora la care răsare, respectiv, apune Soarele.

Rezolvare:

- Avem nevoie de coordonate ecliptice, deoarece ascensia dreaptă nu variază liniar în timp, în timp ce longitudinea ecliptică variază liniar (presupunând o mișcare uniformă a Pământului în jurul Soarelui).

Considerăm triunghiul sferic ecliptic specific Soarelui, unde γ este punctul vernal, S este poziția Soarelui, $\varepsilon = 23^{\circ}26'$ este oblicitatea eclipticii față de ecuatorul ceresc, S' este proiecția Soarelui pe ecuatorul ceresc, deci $\widehat{SS'\gamma} = 90^{\circ}$.

Aplicăm formulele consacrate din trigonometria sferică, pentru a deduce relații între măsurile unghiurilor și arcelor marcate pe desenul de mai sus.....

$$\begin{aligned} \cos \lambda &= \cos \alpha \cos \delta + \sin \alpha \sin \delta \cos 90^{\circ} = \cos \alpha \cos \delta ; \\ \cos \delta &= \cos \alpha \cos \lambda + \sin \alpha \sin \lambda \cos \varepsilon ; \\ \frac{\sin \varepsilon}{\sin \delta} &= \frac{\sin 90^{\circ}}{\sin \lambda} = \frac{1}{\sin \lambda} \Rightarrow \cos \delta = \cos \alpha (\cos \alpha \cos \delta) + \sin \alpha \cos \varepsilon \cdot \frac{\sin \delta}{\sin \varepsilon} ; \\ \sin^2 \alpha \cos \delta &= \frac{\sin \alpha \sin \delta}{\tan \varepsilon} \Rightarrow \boxed{\sin \alpha = \frac{\tan \delta}{\tan \varepsilon}} ; \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \cos \lambda &= \cos \alpha (\cos \alpha \cos \lambda + \sin \alpha \sin \lambda \cos \varepsilon) \Rightarrow \cos \lambda \sin^2 \alpha = \sin \alpha \cos \alpha \sin \lambda \cos \varepsilon ; \\ \cos \lambda \sin \alpha &= \cos \alpha \sin \lambda \cos \varepsilon \Rightarrow \boxed{\tan \alpha = \tan \lambda \cos \varepsilon} \dots\dots\dots(1 \text{ punct}) \end{aligned}$$

Folosind a doua formulă încadrată în chenar, se determină longitudinea ecliptică:

$$\tan \lambda = \frac{\tan 345^{\circ}}{\cos 23^{\circ}26'} = -0,292 \Rightarrow \lambda = 343,72^{\circ}.$$

(Trebuie ținut cont și de faptul că α, λ se află în același cadran).....

Folosind prima formulă încadrată în chenar, se determină declinația Soarelui:

$$\tan \delta = \sin 345^{\circ} \tan 23^{\circ}26' = -0,112 \Rightarrow \boxed{\delta = -6^{\circ}24'} \dots\dots\dots(1 \text{ punct})$$

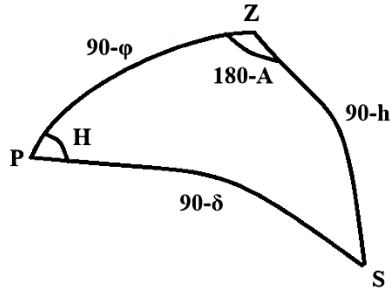
Regula de trei simplă ne va permite să găsim data calendaristică a observației:

$$\frac{360^{\circ} - \lambda}{360^{\circ}} = \frac{Nr}{365,25} \Rightarrow Nr = 365,25 \frac{16,28^{\circ}}{360^{\circ}} \approx 16,5,$$

unde Nr reprezintă numărul de zile scurse de la echinocțiul de primăvară din 21 martie (i.e. când Soarele se află în punctul vernal, iar $\alpha, \delta, \lambda = 0^{\circ}$). De aceea, putem estima că observarea a avut loc pe $\boxed{4 \text{ martie}}$(1 punct)

- b) Datorită refracției atmosferice, lumina care trece prin atmosferă se curbează într-o manieră care face ca obiectele aflate la orizont să apară ceva mai sus decât sunt în realitate. De aceea, înălțimea adevărată a Soarelui, la răsărit/apus este $h = -35'$(1 punct)

Pentru calculul azimutelor, ne vom folosi de triunghiul sferic standard, din figura de mai jos, împreună cu teorema sinusului și a cosinusului:

$$\sin h = \sin \varphi \sin \delta + \cos \varphi \cos \delta \cos H \Rightarrow \cos H = \frac{\sin h - \sin \varphi \sin \delta}{\cos \varphi \cos \delta};$$

$$\cos H = \frac{\sin -35' - \sin 47^{\circ}38' \sin -6^{\circ}24'}{\cos 47^{\circ}38' \cos -6^{\circ}24'} = 0,107 \Rightarrow H = \pm 83,81^{\circ} = \pm 5^h 35^m 15^s;$$

Deducem că unghiurile orare sunt: $H_{răsărit} = -5^h 35^m 15^s, H_{apus} = 5^h 35^m 15^s$(1 puncte)

$$\frac{\sin A}{\cos \delta} = \frac{\sin H}{\cos h} \Rightarrow \sin A = \frac{\sin H \cos \delta}{\cos h} = \frac{\sin \pm 83,81^{\circ} \cos -6^{\circ}24'}{\cos -35'} = \pm 0,988 \Rightarrow A = \pm 81,11^{\circ}.$$

Deducem că azimutele sunt: $A_{răsărit} = -81,11^{\circ}, A_{apus} = 81,11^{\circ}$(1 puncte)

- c) Formula pentru timpul local este: $t = H + 12^h - \lambda + \eta + n_f$, unde $n_f = 2^h$ reprezintă numărul de fuse orare (data de 4 martie calculată anterior arată că suntem cu ora de iarnă), deci: $t = H + 12^h - 26^{\circ}15' + 10^m + 2^h = H + 12^h 25^m$(3 puncte)

Astfel, $t_{răsărit} = H_{răsărit} + 12^h 25^m = 6^h 49^m 45^s$; $t_{apus} = H_{apus} + 12^h 25^m = 18^h 0^m 15^s$(2 puncte)

III.2. Astronauți pe Marte (8 puncte)

Un grup de astronauți ajunși pe planeta Marte își propun să lanseze dispozitive și aparate în vederea realizării unor observații și măsurători:

A. (2 puncte) Se lansează un proiectil sub un anumit unghi de înclinare față de orizontală, pe direcția Ecuatorului, neglijând frecarea cu aerul și eventualele forme de relief. Proiectilul descrie o semielipsă cu semiaxa mare egală cu raza planetei Marte. Să se determine: a) unghiul de înclinare ϕ sub care a fost lansat, dacă s-a ridicat la o înălțime egală cu y_{max} ; b) care a fost energia totală a sistemului proiectil-planetă, dacă proiectilul cu masa de $100kg$, a fost lansat cu prima viteză cosmică corespunzătoare planetei Marte? c) care este distanța dintre punctele de lansare și de cădere a proiectilului față de suprafața planetei; d) excentricitatea elipsei;

Se cunosc: Constanta atracției universale $K = 6,67 \cdot 10^{-11} Nm^2/kg^2$, masa $M_M = 6,421 \cdot 10^{23} kg$ și raza $R_M = 3393 km$ planetei Marte.

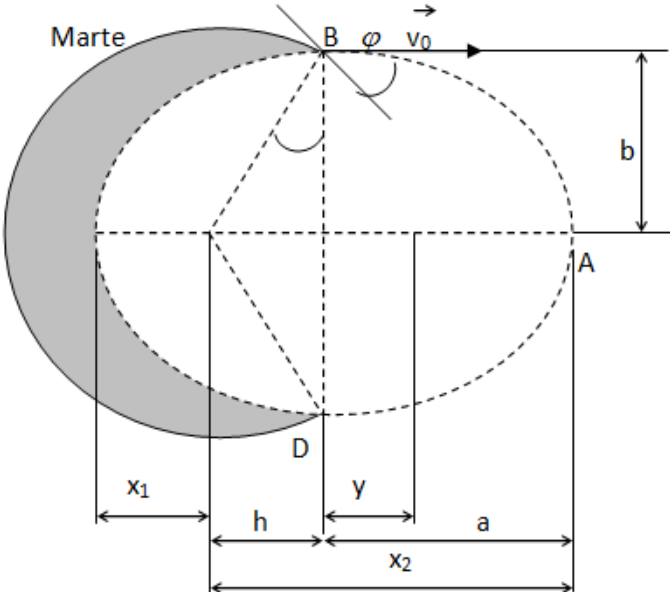
B. (3 puncte) Neglijând influența gravitațională a celorlalte corpuri cerești se lansează un satelit de la o înălțime minimă egală cu un sfert din semiaxa mare a traiectoriei sale. Planeta Marte se va afla într-unul din focarele elipsei descrise de satelit. Se știe că în jumătatea elipsei în a cărei focar se află planeta Marte, durata parcursului satelitului este de $0,5 ani$ siderali tereștri.

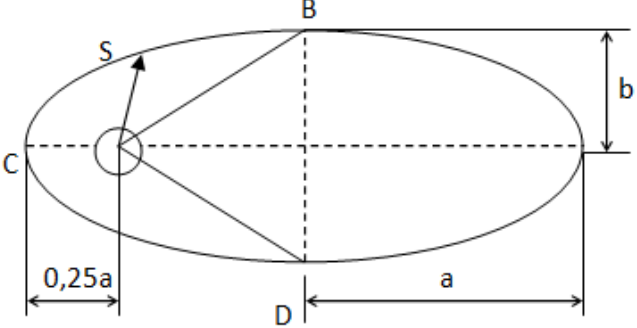
Să se determine: a) perioada mișcării de revoluție a satelitului în jurul planetei Marte; b) mărimea semiaxe mari a elipsei; c) semiaxa mică și viteza satelitului într-un vârf minor ale elipsei.

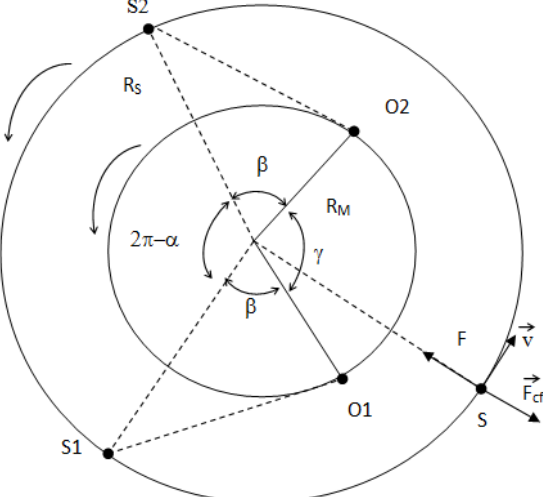
Se cunosc: Perioada de rotație a satelitului Deimos este $30h$ iar raza orbitei sale este de 23500 Km .

C. (3 puncte) Un satelit artificial este lansat pe o orbită circulară în direcția Ecuatorului planetei Marte, la o înălțime h egală cu de 4 ori raza planetei R_M . Să se determine: a) Perioada de rotație a satelitului. b) Distanța de la un observator aflat pe ecuatorul planetei la satelit în momentul când satelitul răsare. c) Timpul măsurat de observator, dintre răsăritul și apusul satelitului.

Se cunosc: $R_M=3393\text{ km}$; $K=6,67 \cdot 10^{-11}\text{ Nm}^2/\text{kg}^2$; $T_M=24,623h$; $M_M=6,421 \cdot 10^{23}\text{ kg}$

Rezolvare	Punctaj
<p>Desen:</p> 	
<p>a) $R - y = R \sin \varphi$; $R = a$; $R =$ raza planetei Marte $y = a(1 - \sin \varphi)$; $y_{\max} = a - y = a \sin \varphi = a \sin \varphi$; $y_{\max} = \frac{a}{2}$; $\sin \varphi = \frac{1}{2}$; $\varphi = 30^\circ$;</p>	0,5p
<p>b)-Pentru a fi cooptat pe orbita închisă trebuie ca $E_C < E_P$ și energia totală $E_{tot} < 0$. -Dacă energia cinetică $E_C > E_P$ proiectilul nu poate fi cooptat pe o orbită stabilă, el evadează din câmpul gravitațional al planetei Marte. $v_0 = \sqrt{\frac{KM}{R}}$; $E_{tot} = \frac{mv_0^2}{2} - \frac{kMm}{R} < 0$; $E_{tot} = -\frac{kMm}{2R}$; \Rightarrow condiția este îndeplinită, deoarece toate mărimile ce intervin sunt constante pozitive. $E_{tot} = -6,31123 \cdot 10^{11}\text{ J} = -6,31 \cdot 10^5\text{ MJ}$.</p>	0,5p

<p>c) $\cos \varphi = \frac{b}{R}$; $b = R \frac{\sqrt{3}}{2}$; $x_{\max} = 2b = R\sqrt{3}$; $x_{\max} = 3393.173km = 5869,89km$.</p>	0,5p
<p>d) $R=a$; $\frac{x_1}{x_2} = \frac{a(1-e)}{a(1+e)}$; $x_1 = a - h = \frac{a}{2}$; $x_2 = y_{\max} + y + h = y_{\max} + a$; $\frac{x_1}{x_2} = \frac{1}{3}$; $\frac{1}{3} = \frac{a(1-e)}{a(1+e)}$; $e = \frac{1}{2} = 0,5$.</p>	0,5p
<p>B. Desen: a)</p> 	
<p>$\Delta A = \frac{1}{2} A_{elipsa} - A_{\Delta}$; $A_{elipsa} = \pi ab$; $A_{\Delta} = \frac{b \cdot 0,75a}{2} \cdot 2 = 0,75ab$; $\Delta A = ab(\frac{\pi}{2} - 0,75)$;</p>	0,5p
<p>b) Satelitul mătură arii egale în intervale de timp egale conform legii a II-a a lui Kepler, adică: $\frac{\Delta A}{\Delta T} = \frac{A_{elipsa}}{T}$; $T = \frac{\pi ab \cdot \Delta T}{ab(\frac{\pi}{2} - 0,75)} = 3,82 \cdot 0,5ani \cong 1,92ani$;</p>	0,5p
<p>$\frac{T_{SM}^2}{a_{SM}^3} = \frac{T}{a^3}$; $T_{SM} = 30h = \frac{30}{24} \cdot \frac{1}{365,25} ani = 0,00342ani$; $\frac{(0,00342ani)^2}{(23500km)^3} = \frac{(1,92ani)^2}{a^3}$; $a = 23500 \sqrt[3]{\frac{1,92}{0,00342}} km \cong 193862km$</p>	1p
<p>c) $a^2 - (a - 0,25a)^2 = b^2$; $a^2 - (0,75a)^2 = b^2$; $b^2 = 0,8a^2$; $b = a\sqrt{0,8} = 0,89 \cdot 193862 km$; $b = 172537,18km$.</p>	0,5p
<p>$v = \frac{2\pi a}{T} = \frac{2 \cdot 3,14 \cdot 193862km}{1,92an} = 634090,29 \frac{km}{an} = \frac{634090,29km}{31557600s} = 0,2 \frac{km}{s}$;</p>	0,5p
<p>C.</p>	

<p>a) $\frac{KM_M m}{R_S^2} = m\omega^2 R_S; \omega = \frac{2\pi}{T_S}$</p> <p>$T_S = 2\pi \sqrt{\frac{R_S^3}{KM_M}}; T_S = 18,62h$</p>	1p
<p>b) $d_{OS}^2 = 25R_M^2 - R_M^2; d_{OS} = 2\sqrt{6}R_M; d_{OS} = 16622,237 Km$</p>	0,5p
<p>c)-Dacă rotația satelitului se face în sensul de rotație al planetei în jurul axei proprii. Desen:</p> 	0,5
<p>$2\pi - \alpha = \gamma + 2\beta$</p> <p>$\alpha = \frac{2\pi}{T_M} t_{dir} + 2 \arccos \frac{R_M}{R_S};$</p> <p>$(\frac{2\pi}{T_S} - \frac{2\pi}{T_M}) t_{dir} = 2 \arccos \frac{R_M}{R_S};$</p> <p>$t_{dir} = \frac{T_M T_S \arccos \frac{R_M}{R_S}}{\pi(T_M - T_S)}; t_{dir} = 33,10h$</p>	0,5p
<p>-Dacă rotația satelitului se face în sensul invers rotației planetei în jurul axei, analog modelului anterior avem:</p> <p>$t_{inv} = \frac{T_M T_S \arccos \frac{R_M}{R_S}}{\pi(T_M + T_S)}; t_{inv} = 4,59h$</p>	0,5p
<p>Total</p>	8p

Analema (9 puncte)

1) Punctajul maxim se va acorda doar dacă atât definiția cât și diferența dintre cele două concepte vor fi evidențiate de către elev.

a) **(1 punct)** Care este diferența dintre conceptul de soare adevărat și soarele aparent? Dar dintre soarele adevărat și cel mediu?

Răspuns:

Soarele aparent reprezintă același lucru ca și soarele adevărat, ambele concepte referindu-se la soarele real (cel fizic), iar poziția acestora fiind poziția actuală a soarelui fizic.

Soarele mediu este un concept care idealizează soarele adevărat/aparent. Astfel, soarele mediu este un corp imaginar, care se mișcă cu o viteză unghiulară constantă în planul ecuatorului, pe când soarele adevărat/aparent își efectuează mișcarea în planul eclipticii.

b) **(1 punct)** Care este diferența dintre conceptul de timp solar și timp solar mediu? Exprimați diferența acestora în funcție de η – ecuația timpului?

Răspuns:

Fie H – unghiul orar

Timpul solar este timpul local calculat cu ajutorul soarelui adevărat: $T_{solar} = 12h + H_{soare\ adevărat}$

Timpul solar mediu este timpul local calculat cu ajutorul soarelui mediu: $T_{solar\ mediu} = 12h + H_{soare\ mediu}$

Astfel, observăm că diferența dintre cei doi timpi se rezumă la diferența dintre cei doi sori. Din definiția ecuației timpului, știm că ea reprezintă diferența celor doi, astfel cantitatea dorită este chiar egală cu:

$$T_{solar\ mediu} - T_{solar} = \eta$$

c) **(1 punct)** Care este diferența dintre ziua siderală și ziua solară adevărată? Dar dintre ziua solară adevărată și cea solară medie?

Răspuns:

Ziua siderală este definită ca timpul dintre două culminații succesive ale unei stele, pentru același observator considerat staționar.

Ziua solară adevărată este definită ca timpul dintre două culminații succesive ale soarelui adevărat, pentru același observator considerat staționar.

Ziua solara medie este definita ca timpul dintre doua culminații succesive ale soarelui mediu, pentru același observator considerat staționar.

Diferența dintre ziua solara adevărată și ziua solara medie este cauzată de diferența dintre cele doua concepte de „soare”, fiecare având mișcări diferite cauzând durate diferite ale zilelor. Datorită faptului că mișcarea aparentă a soarelui adevărat nu este idealizată, durata zilei solare adevărate nu este constantă.

Datorită faptului că excentricitatea orbitei pământului este aproximativ $e = 0.017$, de acum, în modelul nostru vom considera că $e = 0$, considerând deci că pământul va avea o mișcare uniformă pe orbita sa circulară în jurul soarelui.

- 2) Definiți două sisteme carteziane de axe $OXYZ$ și $OX'Y'Z'$, ale căror origine O este pământul. Vom spune că planul XOY este cel în care se află soarele mediu, iar $X'O'Y'$ cel în care se află soarele adevărat.
- a) (1 punct) Presupunând că traiectoria rezultantă a fiecărui soare, în planul său, pe parcursul unui an, este un cerc în jurul lui O , găsește raza acestuia.

Răspuns:

Deoarece excentricitatea orbitei pământului este $e = 0$, raza orbitei pământului va fi aproximativ 1 UA.

Astfel, când vom face trecerea la sistemul de referință descris în problema, raza cercurilor pe care se vor roti cei doi sori va fi egală cu 1 UA, datorită faptului că distanța dintre cele două corpuri nu depinde de transformările dintre sistemele de coordonate (nerelativiste).

- b) (1 punct) Vom presupune că alegem sistemul de axe astfel încât $1 \text{ UA} = 1 \text{ unit}$ și că axa comună a celor două sisteme este $(OX) = (OX')$. Ce reprezintă această axa? Ce reprezintă ε (unghiul dintre XOY și $X'O'Y'$)?

Răspuns:

Axa $(OX) = (OX')$ reprezintă intersecția dintre planul ecuatorului și cel al eclipticii, aflate la unghiul $\varepsilon = 23.5^\circ$. Ea reprezintă deci „linia nodurilor” pentru soarele adevărat față de planul de referință al soarelui mediu, fiind lina care unește cele două echinoții, de primăvara și de toamna.

- c) **(1 punct)** Folosind acest model, obține o formula pentru declinația soarelui adevărat δ_A și cea a soarelui mediu δ_A , la timpul t după ce a trecut prin nodul ascendent. (Se cunoaște ω_0 - viteza unghiulară a soarelui adevărat și ε - unghiul dintre XOY și X'OY').

Răspuns:

$$\vec{r}_a(t) = \cos(\omega_0 t) \vec{i}' + \sin(\omega_0 t) \vec{j}' + 0 \vec{k}'$$

$$\cos\left(\frac{\pi}{2} - \delta_A(t)\right) = \sin(\delta_A(t)) = \frac{\vec{r}_a(t) \cdot \vec{k}}{|\vec{r}_a(t)| \cdot |\vec{k}|} = \vec{r}_a(t) \cdot \vec{k}$$

Putem scrie versorii sistemului OX'Y'Z' în funcție de versorii sistemului OXYZ, și obținem:

$$\vec{i}' = \vec{i}$$

$$\vec{j}' = \cos(\varepsilon) \vec{j} + \sin(\varepsilon) \vec{k}$$

$$\vec{k}' = -\sin(\varepsilon) \vec{j} + \cos(\varepsilon) \vec{k}$$

$$\rightarrow \vec{r}_a(t) = \cos(\omega_0 t) \vec{i} + \sin(\omega_0 t) \cos(\varepsilon) \vec{j} + \sin(\omega_0 t) \sin(\varepsilon) \vec{k}$$

$$\rightarrow \delta_A(t) = \arcsin(\vec{r}_a(t) \cdot \vec{k}) = \arcsin(\sin(\omega_0 t) \sin(\varepsilon))$$

Nota: Acest răspuns se poate obține și prin considerente geometrice. Astfel, se va acorda punctaj maxim atât timp cât rezultatul final este corect, iar argumentele aduse pe parcursul demonstrației sunt corecte.

- d) **(1 punct)** Scrie formula lui \vec{r}_m vectorul ce urmărește poziția soarelui mediu și $\vec{r}_{a_{xy}}$ vectorul ce urmărește proiecția poziției soarelui adevărat în planul XOY în funcție de versorii sistemului OXYZ ($\vec{i}, \vec{j}, \vec{k}$), timpul t , ε (unghiul dintre XOY și X'OY') și ω_0 viteza unghiulară a soarelui adevărat.

Răspuns:

$$\vec{r}_m(t) = \cos(\omega_0 t) \vec{i} + \sin(\omega_0 t) \vec{j} + 0 \vec{k}$$

$$\vec{r}_a(t) = \cos(\omega_0 t) \vec{i} + \sin(\omega_0 t) \cos(\varepsilon) \vec{j} + \sin(\omega_0 t) \sin(\varepsilon) \vec{k}$$

$$\vec{r}_{a_{xy}}(t) = \cos(\omega_0 t) \vec{i} + \sin(\omega_0 t) \cos(\varepsilon) \vec{j}$$

- e) **(1 punct)** Obține expresia unghiului α dintre \vec{r}_m și $\vec{r}_{a_{xy}}$.

Răspuns:

$$\alpha(t) = \arccos\left(\frac{\vec{r}_m(t) \cdot \vec{r}_{a_{xy}}(t)}{|\vec{r}_m(t)| \cdot |\vec{r}_{a_{xy}}(t)|}\right)$$

$$\alpha(t) = \arccos\left(\frac{\cos^2(\omega_0 t) + \sin^2(\omega_0 t) \cos(\varepsilon)}{\sqrt{\cos^2(\omega_0 t) + \sin^2(\omega_0 t) \cos^2(\varepsilon)}}\right)$$

- f) **(1 punct)** Pentru a obține o diagrama a analemmei, ceea ce căutam de fapt este o funcție a unghiului α în funcție de δ_A . Pentru a termina problema, găsește funcția $\alpha(\delta_A)$.

Răspuns:

$$\sin(\delta_A) = \sin(\omega_0 t) \sin(\varepsilon) \rightarrow \sin(\omega_0 t) = \frac{\sin(\delta_A(t))}{\sin(\varepsilon)}$$

$$\cos(\delta_A(t)) = \sqrt{1 - \sin^2(\omega_0 t) \cos^2(\varepsilon)}$$

$$\alpha(t) = \arccos\left(\frac{\cos^2(\omega_0 t) + \sin^2(\omega_0 t) \cos(\varepsilon)}{\sqrt{\cos^2(\omega_0 t) + \sin^2(\omega_0 t) (1 - \sin^2(\varepsilon))}}\right)$$

$$\alpha(t) = \arccos\left(\frac{1 - \sin^2(\omega_0 t) (1 - \cos(\varepsilon))}{\sqrt{1 - \sin^2(\omega_0 t) \sin^2(\varepsilon)}}\right)$$

$$\alpha(\delta_A) = \arccos\left(\frac{1 - \frac{\sin(\delta_A)}{\sin(\varepsilon)} (1 - \cos(\varepsilon))}{\cos(\delta_A(t))}\right)$$